

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou v právní věci

žalobce: **X**
bytem X
zastoupen JUDr. Anitou Pešulovou, advokátkou
sídlem Rumunská 1798/1, 120 00 Praha 2

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 10. 2023, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 17. 10. 2023, č. j. X se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 6 294 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce JUDr. Anity Pešulové, advokátky.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalované ze dne 17. 10. 2023, č. j. X (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým byly zamítnuty jeho námitky a potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 31. 5. 2023, č. j. X, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) a s přihlédnutím ke Smlouvě mezi Českou republikou a Ukrajinou o sociálním zabezpečení č. 29/2003 Sb. m.s., neboť dle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 15. 3. 2023 není žalobce invalidní, neboť nejde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav.
2. V rámci řízení o námitkách bylo posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 4. 10. 2023 zjištěno, že žalobce není invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Jedná se o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 uvedeného zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla žalobci pracovní schopnost pouze o 15 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X, oddílu A, položce 6a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že se v rámci přezkumu rozhodnutí zabývala všemi námitkami žalobce, přičemž jeho zdravotní stav posoudila komplexně nad jejich rozsah. Jelikož po přezkoumání celkového zdravotního stavu činí pokles pracovní schopnosti žalobce pouze 15 % a nejsou tak splněny podmínky pro přiznání invalidity podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, shledala námitky jako nedůvodné.
3. Žalobce v podané žalobě vyjádřil nesouhlas s posouzením svého zdravotního stavu posudkovým lékařem v námitkovém řízení. Namítl, že posudek, na základě něhož bylo vydáno napadené rozhodnutí je neúplný a nesprávný, neboť posudkový lékař jednotlivé skutečnosti zjištěné z lékařské dokumentace nekvalifikoval podle hledisek uvedených v příloze vyhlášky č. 359/2009 Sb. o posuzování invalidity a nepřičítal k nim hodnocení, v jaké míře se odlišují od normy. Poukázal na to, že součástí posudkového zhodnocení, které lékař v dané věci provedl, je nejprve shrnutí posudkově významných lékařských nálezů a zpráv týkajících se zdravotního stavu. Následně však v samotném posudkovém zhodnocení, resp. jeho hodnotící části, nečiní z těchto informací žádné závěry, data z lékařských zpráv jsou pouze opsána, aniž by k nim bylo přidáno jakékoliv vysvětlení, jakým způsobem tato data vypovídají o posudkovém závěru, který lékař učinil. S ohledem na uvedené, daný posudek posudkového lékaře nemůže obstát z hlediska přesvědčivosti a odůvodněnosti. Žalobce má za to, že právě předložené lékařské zprávy potvrzují pokles jeho pracovní schopnosti a vylučují prozatím jakoukoliv pracovní činnost.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, které vycházelo z posudku posudkového lékaře ČSSZ. S ohledem na námitky žalobce navrhla provedení důkazu posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR.
5. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobce požádal Posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze. Z posudku této komise ze dne 20. 2. 2024 soud zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění. Šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona, nešlo o invaliditu II. nebo III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) uvedeného zákona. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %. Doba platnosti posudku byla

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

stanovena do 31. 12. 2025. Vznik invalidity byl stanoven datem 21. 6. 2023. Posudková komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl u žalobce zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla mírná jen minimálně ventilačně významná postintubační stenóza průdušnice, ošetřena bronchoskopicky 28. 2. 2023 do normálního lumen, bez těžších poruch ventilace. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena dle kapitoly X, oddílu A, položky 6b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a činila 35 %. Komise uvedla, že hodnotila na horní hranici procentního rozmezí, a to přestože u posuzovaného nebyla prokázána stenóza průdušnice na polovinu či méně než polovinu normálního průsvitu, protože ve svém posouzení zohlednila lehce snížený spirometrický nález a ostatní onemocnění. Jednalo se o zcela maximalistické hodnocení, pro uplatnění § 3 uvedené vyhlášky již nebyl shledán další posudkově-medicínský důvod. Komise uvedla, že nehodnotila dle položky 6c, neboť u posuzovaného nebylo prokázáno těžké funkční postižení se značně zhoršeným spirometrickým nálezem. Naopak spirometrický nález opakovaně prokázal pouze lehké postižení. Posuzovaný tak byl invalidní v I. stupni. Komise v rozporu s posudkem lékaře PSSZ již hodnotila zdravotní stav za dlouhodobě nepříznivý, v rozporu s posudkem lékaře námitkového oddělení hodnotila vyšším procentem poklesu pracovní schopností, resp. I. stupněm invalidity. Posuzovaný byl schopen výdělečné činnosti s podstatně menšími nároky na fyzické schopnosti a v podstatně v menším rozsahu. Byl schopen vykonávat nenáročnou práci spíše administrativního charakteru. Nevhodné byly práce fyzicky náročné. Datum vzniku invalidity komise určila nálezem ze dne 21. 6. 2023 a platnost posudku do 31. 12. 2025, neboť existoval předpoklad zlepšení a stabilizace v dalším období.

6. Při jednání u Městského soudu v Praze dne 21. 3. 2024 právní zástupkyně žalobce s odkazem na závěry učiněné Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze v posudku ze dne 20. 2. 2024 navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Zástupkyně žalované ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
7. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
8. Ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70% se jedná o invaliditu III. stupně.
9. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění, posuzuje podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Ministerstva práce a sociálních věcí, které za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudek uvedené posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz, podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s.ř.s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, aby své posudkové závěry řádně zdůvodnila. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem, jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy.

10. V projednávaném případě soud v rámci přezkumu správnosti zjištění zdravotního stavu žalobce ve správním řízení nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze. Posudková komise v posudku ze dne 20. 2. 2024 jednoznačně vymezila, že v době rozhodné pro posouzení, tj. k datu 17. 10. 2023 byl u žalobce zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla mírná jen minimálně ventilačně významná postintubační stenóza průdušnice, ošetřena bronchoskopicky 28. 2. 2023 do normálního lumen, bez těžších poruch ventilace. Jednalo se o stav po těžkém covidovém oboustranném zápalu plic s akutním respiračním selháním – 02/2022, se stavem 22 dní na ECMO, se stavem po dekanylazaci v 03/2022, se stavem po urosepsi – 04/2022. Zdravotní postižení bylo hodnoceno dle kapitoly X, oddílu A, položky 6b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s poklesem pracovní schopnosti 35 %. Šlo o invaliditu I. stupně. Komise tak hodnotila v rozporu s posudkem posudkových lékařů v prvostupňovém i námitkovém řízení. Ve svých závěrech zohlednila doloženou kompletní zdravotnickou dokumentaci a rovněž závěry vyšetření při jednání dne 20. 2. 2024 a platná posudková kritéria.
11. O správnosti a úplnosti stanovené klinické diagnózy onemocnění žalobce, jakož i o stanovení a řádném zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce proto není žádných pochyb. Soud proto z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR ze dne 20. 2. 2024 vyšel, a pokud dle něj šlo u žalobce o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil.
12. Žalovaná je povinna dle ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s. po právní moci tohoto rozsudku vydat nové rozhodnutí, ve kterém se bude řídit právním názorem soudu uvedeným výše.
13. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., dle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch právo na náhradu nákladu řízení před soudem. Náklady vynaložené žalobcem na dané řízení představují náhradu nákladů právního zastoupení, spočívající v odměně za čtyři úkony právní služby, tj. převzetí, sepsání žaloby, účast při jednání soudu dne 21. 3. 2024 a účast u jednání PK MPSV dne 20. 2. 2024 po 1 000 Kč (§ 7 odst. 2, § 9 odst. 2 a § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), celkem 4 000 Kč a náhrady hotových výdajů v částce 300 Kč za jeden úkon, celkem 1 200 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky), včetně DPH ve výši 1 092 Kč. Žalovaná je tedy povinna zaplatit žalobci celkem na nákladech řízení částku 6 292 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. března 2024

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.